

ಬೆಟ್ಟಕ್ಕಂಟಿದ ಮೊಬೈಲ್‌ಲು, ಬಯಲಿಗಂಟದ ನಂಬರು,

ಅದೊಂದು ಬೆಟ್ಟವಿತ್ತಂತೆ! ಅದನ್ನು ಒಬ್ಬರೇ ಹತ್ತು ಬೇಕಂತೆ! ಆ ಬೆಟ್ಟವನ್ನು ಹತ್ತುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆ ಅವರ ಎಲ್ಲಾ ನೆನಪುಗಳು ನಿಥಾನವಾಗಿ ಅಳಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತವೆಯಂತೆ! ಅದರಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಸಂಘಂಡಿದ ನೆನಪುಗಳು! ಯಾರು? ಏನು? ಏತ್ತ? ಹೆಸರು? ಸಂಬಂಧಿ ಇತ್ತಾದಿ ಎಲ್ಲವೂ ಎಲ್ಲವೂ ಹಾಗೇ ಅಳಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತವೆಯಂತೆ! ಆ ಬೆಟ್ಟವನ್ನು ಹತ್ತು ಬಯಸುವವರಿಗೆ ಒಂದು ವರಪ್ರೇರಣೆ ಅಥವಾ ಮಿಳಲಾತಿಯೋ ಎಂಬಂತೆ, ಒಂದು ಮೊಬೈಲ್ ಫೋನ್ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತದಂತೆ! ಅದು ಇದುವರೆಗೂ ಇವರು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದ ಅಥವಾ ಇವರ ಬಳಿಯಿದ್ದ ಫೋನಲ್ಲ; ಆದರೆ ಅವರ ದೂರವಾಗಿ ಸಜ್ಜೀಯನ್ನೇ ಹೊಂದಿದ ಇನ್ನೊಂದು ಹೊಸ ಫೋನ್. ಅದರಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಯಾವುದೇ ಸಂಪರ್ಕ ಸಜ್ಜೀಗಳೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲವಂತೆ!

ಚೈತ್ರಾ ಕೋಟೂರ್

ಹಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಮಹಾತಯ ದಿಟ್ಟವಾಗಿ ನಿರ್ದರ್ಶಿ ಆ ಬೆಟ್ಟವನ್ನು ಹತ್ತುಲು ಶುರುಮಾಡಿದ್ದ. ಅವನು ಹತ್ತು ಹೆಚ್ಚೆ ಇಡುವುದು ರಲ್ಲಿಯೇ ವಿಕಾರವಾಗಿ ಕಿರುಚುತ್ತಾ, ಕೂದಲು ಕೆದರಿದ್ದ, ಬೆತ್ತುಲಾಗಿದ್ದ, ಹೆಂಗಸೊಬ್ಬಳು ಉರುಳು ಉರುಳುತ್ತಾ ಕೆಳಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದನ್ನು ಕಂಡವನೇ ಬೆಟ್ಟಿ ಬಿಡ್ಡಿ! ಅವಳು ತನ್ನ ಬಳಿ ಇದ್ದ ಏಕೈಕ ವಸ್ತು, ಅವಳ ಕುತ್ತಿಗೆ ನೇತು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಮೊಬೈಲನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾ, “ಯಾರೇ ನಿಮಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿದರೂ, ಅವರ ಕುರಿತಾಗಿ ಸೇವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ! ಅದರ್ವೇಸ್ ಯೂ ಲಾಸ್ಟ್ ಎವಿಧಿಂಗ್!!!” ಎಂದು ಪದೇ ಪದೇ ಅದನ್ನೇ ಕೂಗುತ್ತಾ ಕೆಳಗೆ ಉರುಳಿ ಬಿಡುತ್ತಾಳೆ. “ಪಯಣದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಏನೇನೂ ಅನಿಷಿ, ಏಮ್ಮೋ ಜನ ಮರಳಿ ಉರುಳಿ ಬಂದುಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಹಾಗೆ ಬಂದ ನಂತರ ಇನ್ನಷ್ಟು ಸಂಕಪ್ಪವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾರೆ! ನೀವು ಹಾಗೇ ಮಾಡಬೇಡಿ! ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅನಂತ ಸಂಸಾರದ ಆದಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಏನಾದರೂ ಆಗಲೆ,